SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. Zondag 21 Maart No. 12.

PARAMARIBO, 20 MAART 1858.

Op den avend van den 12n. dezer is de Noord-Amerikaansche Bark *Tropic Bird*, gevoerd door kapitein S. CENTER, diep geladen bij het halen uit de laag, tengevolge van het breken eener lijn, tegen Z. M. Schoener van Oorlog de *Adder* gedreven, met dit gevolg, dat beide vaartuigen aan het drijven zijn geraakt en vlak bij de vlaggestok zijn vast geraakt. — De gevaarlijke toestand waarin beide Schepen verkeerden is gemakkelijk te begrijpen, vooral doordien het ebtij was. — Door het bedaard overleg en de krachtdadige hulp van den Heer KIP 1e. Luitenant ter Zee, Kommanderende de Schoener de *Adder*, mogt het evenwel na eenige uren arbeids gelukken, beide vaartuigen zonder de minste schade vlot te krijgen, niettegenstaande de gevaarlijke ligplaats, den ongunstigen stand van het water en de buitengewone donkerheid des nachts. Deze uitkomst was dan ook voornamelijk te danken aan de voorzigtige en ervarene maatregelen van den Heer KIP, die, zonder geschreeuw in alle stilte met bedaardheid en overleg handelde, daar waar sommige welligt, door kappen en verwilderde gedragingen, beide vaartuigen hoogst aanzienlijke avarijen zouden hebben toegebragt, of welligt reddeloos zouden hebben doen verloren gaan.— Kapt. S. CENTER, erkentelijk voor de hem bewezene hulp, heeft op den volgenden morgen van den 13n. dezer den navolgenden brief aan den Heer KIP, toegezonden, welke het ons aangenaam is, hier op te nemen.

„*WelEdel Gestrenge Heer!*

„Het is mij eene dringende behoefte, alvorens binnen weinige uren deze Kolonie te verlaten, UWelEd.Gestrenge mijnen innigsten „en opregtsten dank te betuigen, voor de krachtdadige en ijverige hulp, door UWelEd.Gest. „benevens Uwe Officieren en Manschappen mij „in den avond van gisteren zoo welwillend en „voorkomend verleend, bij het vastraken van „mijnen bodem, de Noord-Amerikaansche Bark „*Tropic Bird*, op den wal bij de vlaggestok. Ik „verzoek UWEd.Gest. de verzekering aan te „nemen, dat ik dit hulpbetoon steeds met ware „erkentelijkheid zal gedenken, als een blijk te „meer van de echte zeemanshulpvaardigheid, „waardoor de Nederlandsche marine zich steeds „zoo gunstig onderscheidt en waarvan in U een „zoo loffelijk voorbeeld gevonden wordt."

„Met gevoelens van diepe hoogachting heb „ik de eer te zijn,

„*WelEdel Gestrenge Heer!*

„UwEd. Gest. D. V. Dienaar,
(Get.) SOL. CENTER.

Op den morgen van den 14. dezer is door den eigenaar van het huis op den hoek van het Gouvernements plein en de Heeren straat, voor zijne negerpoort gevonden een trommeltje met p. m. *f* 200, zijnde dat, ontvreemd uit de boven zaal van het waaggebouw. Hetzelve is aan de Politie overgegeven.

De nieuwe »Idée Napoleonnienne."

(*Illustrated London Times.*)

Er schijnt eenige reden te bestaan om te vreezen dat al te ijverige vrienden van de Fransche alliantie het er toe brengen zullen, dat de twee landen eenen algeheelen afkeer van elkander krijgen. Er heerscht een gevoelen, dat (welke veranderingen ook in onze openbare meening plaats grijpen) hen allen overleeft — t. w. het gevoel van ouden nationalen hoogmoed. Nu is de maatregel welke aan de jongste misdaad te Parijs zijn ontstaan te danken heeft, in allen gevalle, iets geheel nieuws in de geschiedenis onzer beschaving. Het is de aanneming eener nieuwe houding tegenover het Vasteland — het is eene nieuwe schepping op het gevestigde Britsche karakter. Beschouw denzelven zoo gunstig als mogelijk, toch toont hij een ommekeer aan in de verhouding van het Britsche volk tegenover vreemde despoten. Onaangenaam in onderscheidene zijner verbindtenissen, wordt hij geheel pijnlijk, wanneer dezelve als een teeken der tijden wordt aangemerkt.

Want, wanneer wij toch, deze bill als een politiek feit beschouwen, verkrijgt zij het aanzien van zekere *erkenning* (recognition) van tirannij. Men versta ons hier niet verkeerd. Wij beschuldigen Napoleon III niet met de misdaden waaruit de geschiedenis der tirannij is tezamengesteld; ook zeggen wij niet dat men den politieken moord even als elk ander wettig bedrijf, in een vrij land moet dulden. Maar wij zeggen dat er gevaar bestaat dat eenige aanstaande regeerder van Frankrijk uit dergelijken maatregel de gevolgtrekking make dat *wij* gehouden zijn een leven te beschermen, dat der wereld een vloek is. Wij moeten echter, de feiten het hoofd bieden; en zouden gaarne weten of de Britsche wet gehouden is *ad infinitum* de veiligheid te waarborgen van eenen Nero of Caligula; die, in de verwarring der hedendaagsche politiek, hierna een troon bemagtigt? Dit is het hier aangeroerde beginsel — en zonder dralen verklaren wij het slecht. Het gezond verstand leert dat hij die een Kroon overweldigt zulks met eigen gevaar doet. Hij ontrooft duizenden hunne vrijheid en kan dus niet anders verwachten, dan dat zij niet zeer kiesch in hunne wraak zullen zijn. Hij moge wanen dat hij hun land op den duur bevoordeelt; maar dit is slechts zijne bijzondere bewering — en hij is verpligt even als ieder ander gelukzoeker voor zijn eigen hoofd te zorgen.

Men zal welligt aanvoeren, dat dit den moord, als een beginsel wettigen zoude; doch deze gevolgtrekking stemmen wij niet toe. Wij hebben vroeger gezegd dat alle moord iets in zich heeft, stuitend voor het menschelijke en natuurlijke gevoel. Doch deze bekentenis laat nog open om te bespreken welke stappen er gedaan moeten worden om de voorbereidselen tot zulk eene misdaad welke in een land tegen den bestuurder van een ander gemaakt worden, te breidelen. En op dit punt, kunnen wij alleen zeggen dat de gewone wet van het land al de bescherming uitmaakt, waartoe eenige potentaat geregtigd is. Waarom beproefde

Siberisch Italië.

(*Vervolg en Slot van No.* 11.)

De uitgestrektheid van Westelijk Siberie is 61280 vierkante Duitsche mijlen, dat is even groot als het Indo-Brittannische grondgebied of 6½ maal zoo groot als Frankrijk. De gansche bevolking telde, in 1851 1833275 zielen, dat is ongeveer 30 per vierkante mijl. Smjéjinogork — in het gouvernement van Tomsk — de volkrijkste der steden, had in 1849 niet meer dan 14904 inwoners. Het land wordt in vier districten verdeeld. Een Siberisch geleerde zegt echter, dat, uit een admistratief oogpunt beschouwd, men er de zes volgende gouvernementen heeft;

1. Het gouvernement van Tobolsk. 2. dat van Tomsk, 3. dat van Semipolatinsk 4. het land der Krigsen. 5. het district Koliwan, 6. het land der Siberische armee der Kozakken van linie. —

Het middelpunt des bestuurs is de stad Omsk, in het gouvernement van Tobolsk. Aldaar resideert de gouverneur-generaal van Westelijk Siberië. Deze stad is tevens de hoofdplaats des lands van de armee der Kozakken en de residentie van hun atama (hoofdman), zoowel als van dat der Kirgisen, die er hun militairen gouverneur hebben.

Tobolsk, Tomsk en Semipolatinsk zijn de administratieve hoofdplaatsen der andere gouvernementen van denzelfden naam, en Barnaul is de hoofdstad van het district Koliwan.

1. Het gouvernement van Tobolsk is in negen districten verdeeld, waarvan ieder eene hoofdplaats heeft. Behalve deze negen belangrijke plaatsen telt men er drie andere, Suagul, Tjukalinsk en Petropawlowsky. Dit land heeft het algemeene aanzien eener vlakte, welke tot aan de IJszee trapswijze afdaalt. Het zuidelijk gedeelte er van is zeer vruchtbaar, en deszelfs steppen bevatten heerlijke weiden. Het noordelijke gedeelte, dat het onmetelijk district Beresow vormt, verschaft ter naauwernood aan deszelfs nomadische bevolking eenig ander middel van bestaan, dan de jagt. — Dit voorziet Europa van pelterijen van beeren, bever, vossen, sabel, hermelijn en konijnenvellen.

Men vischt er steur, maar nog deszelfs kuit, noch de vischlijm van Berosow maken in den handel veel opgang. De zalm, eene soort van lamprei en spiering vindt men er in de rivieren. De rijkdom van een landman begroot men naar het aantal rendieren of honden, dat hij bezit.

De nijverheid en de koophandel beperken zich tot rondom de steden Omsk en Tobolsk. Rijtuigfabriekanten, leerlooijers en herbergiers zijn er in menigte; het is eene bijzonderheid des lands, waar men ook zeep en kaarsvet maakt; eenige meren verschaffen zout, hetwelk van gouvernementswege bereid wordt.

Eertijds bezat Tobolsk een uitgebreiden handel op China, welke thans is verlegd naar Petropawlowsky, wier tolhuizen aan de uiterste punt der westelijke grensscheiding gelegen zijn; daar loopt de bevaarbaarheid van de Obv, Irtsch, Tobol en Tura, en worden de koopwaren op wagens geladen, om te land naar Europa vervoerd te worden. Tjumen is, onder anderen, het groote thee-depot van karavanen, uit China komende; men bereidt er het beroemde rousi — leder, gemeenlijk Russisch leder genoemd.—

2. Het gouvernement van Tomsk wordt verdeeld in zes districten. Behalve de producten gelijk aan die van het voorgaande gouvernement, heeft men er gouderts, hetwelk een groot aantal werklieden, deels gouddelvers, deels fabriekanten van instrumenten en machines derwaarts lokt. Tomsk is de verblijfplaats van zeer rijke kapitalisten. Het is de belangrijkste stad van goederen-vervoer tusschen Tjumen en Kjachta in China. Er bestaat een bank, welke aldaar gevestigd is door een rijken particulier, Popow genaamd. —

3. Het gouvernement Koliwan was weleer het eigendom der famlie Demidoff. In 1747 verviel het aan den Czaar. Deze provincie is de rijkste in goud-, zilver-, lood- en kopermijnen. Men vindt er ook in groote heeveelheid ijzer en steenkolen. Dit land, wordt door bergen en zoutmeren doorsneden. Echter is er de industrie niet geëvenredigd aan den rijkdom der producten. Te Barnaul, welke eene koop- en tevens de hoofdstad is, is het zeldzaam een timmerman, bontwerker of sleper te vinden; nog zeldzamer er een schrijnwerker aan te treffen en nooit ziet men er een schoenmaker, kleermaker, slotenmaker of smid. Men verkiest liever zulke voorwerpen, geheel klaar gemaakt, uit Tobolsk te ontvangen. De landlieden vervaardigen zelven hunne woningen, karren en sleden, hun keukengereedschap, hunne kagchels, hunne schoenen en de tuigen hunner paarden, en, in het voorbijgaan gezegd, zij weten het uitwendige hunner huizen zeer sierlijk te bepleisteren.

4. Het land van de armée der Kozakken van linie is zamengesteld uit de districten Kirgan Ischim en Omsk; dat van Bejsk, in het gouvernement van Tomsk en verscheidene brokstukken van het district Semipolatinsk. Men fokt er vee, met oogmerk daarvan leder en vet te krijgen.

5. Het land der Kirgisen is gelegen ten zuiden van het gouvernement Tobolsk. Het bezit een groot aantal rivieren en meren, waarvan het meer Dengis en Balkasch de grootste zijn. Deze provincie is belangrijk om het handelsverkeer, tusschen Petropolawsky en Taschkent. Behalve de veefokkerij zijn de voornaamste bezigheden der inwoners de vischvangst en de jagt op beeren, tijgers en antilopen. Zij bezitten gedichten, waarin de heldendaden hunner beroemde jagers bezongen worden.

Om het wild te vangen, bedienen de Kirgisen zich somtijds van min gevaarlijke middelen; ook maken zij eene soort van slingerstrik, welke zij aan holle boomen ophangen, waaruit de beeren den honig komen nuttigen; en, als nu de dief komt, is hij gevangen man en wordt in de lucht geslingerd, tot dat men zich van hem meester make. Om de tijgers te vangen, plaatsen zij in den grond een gespannen boog, wiens *pijl het dier doorboort, op het oogenblik*, dat hetzelve op het gespannen koord trapt.

6. Het gouvernement van Semipolatinsk is het schoonste, gezondste en door de natuur het meest begunstigde van allen. Dit is het land, hetwelk men heeft genoemd: *Siberisch Italie.* Het wordt door lange bergketenen doorkruisd, die, ten noorden, vertakkingen zijn van den Altaï, ten zuiden, eene verlenging van den Mus-Tagh. Uit het binnenste dier bergketenen vlieten eene menigte stroomen, die in een groot aantal meren uitloopen: het Sasyk-Kul, Ala-Kul, Saisan, Issyk-Kul en het groote Balkasch-meer, wier oeverlanden genoemd worden: *het land der zeven stroomen.*

De scheepvaart is er echter nog zeer onvolmaakt. In 1855 heeft zekere maatschappij vergunning erlangd, eene stoombootdienst te vestigen, die zeer belangrijk zal worden, door de nabuurschap van de beide Chinesche steden Groot- en Klein-Kuldscha, aan den stroom Ili. De militaire gouverneur van Semipolatinsk heeft, onder anderen, van den keizer bevel ontvangen, de vischvangst op het meer Balkasch op eene zeer groote schaal in te rigten.

Dat gouvernement is in zes districten verdeeld. Behalve de Kirgisen *pur sang* en de Russen, zijn de andere inwoners vreemdelingen, die uit Midden-Azië komen, onder anderen, uit Kokand en Tschala-Asaki, uit hoofde van het gemak des handels en der communicatie. De steden verrijzen er als door een' tooverslag en worden in weinig tijds zeer bloeijende.

In dit land, waar de veefokkerij zeer uitgebreid is, strekt het schaap tot muntstuk bij den ruilhandel. Men bepaalt den prijs van koorn, suiker, laken, brandewijn, brood, enz., bij schapen, de impost is gesteld op één schaap voor zestig stuks vee, van allerlei soort, de waarde wordt aan de schatkist in klinkende munt uitbetaald.

De uitvoer naar China is aanzienlijk; hij bestaat in voortbrengselen der goud-, zilver-, lood- en kopermijnen, alsmede in pelterijën. Deze voortbrengselen worden verruild tegen onderscheidene soorten van theeën: welke uit China met karavanen naar herwaarts worden vervoerd.

De Siberische handelaars wagen zich echter niet in China, waar de buitensporig hooge impost, dien de christenen moeten betalen, het grootste gedeelte hunner winst zou medenemen; doch, zij hebben te Buchara groote depôts van koopwaren, en aldaar heeft de ruilhandel plaats.

De onmetelijke uitbreiding, welke Rusland aan zijnen handel en zijne nijverheid geeft, zal er weldra toe doen geraken, deze landstreken geheel en al te beschaven, en er eene onuitputbare bron van rijkdom van te maken. Waar zullen zijne veroveringen in Azië eindigen? Niemand kan zulks voorzien. Maar — dit is zeker, dat het uitgestrekte oorden aan de barbaarschheid ontrukt, en deszelfs bewoners in het leven der volkeren eene plaats doet innemen, welke deze, zonder Ruslands tusschenkomst, waarschijnlijk niet zoo spoedig zouden hebben bezeten.

Napoleon onze Geregtshoven niet alvorens een bijzonderen maatregel van ons Parlement te vragen? Er zijn bekwame regtsgeleerden en staatkundigen die staande houden dat onze wetten hem genoeg beschermden; en alles wat wij wezenlijk verpligt zijn te doen is zijne vijanden voor overtredingen te doen teregt staan indien zij dezelve in de daad plegen. Hadden wij Orsini bepaald bezig gevonden om moord voort te bereiden, zoo zoude het onze pligt geweest zijn de beschuldiging tegen hem aan te nemen, maar op een man te loeren voor het geval dat hij zoodanige misdaad mogt beramen — is onze zaak niet. Heeft een Keizer hier spionnen noodig, welnu hij houde ze voor zich er op na, even als te Parijs.

Misschien zoude er, wanneer men zich aan de bloote letter der bill hield, niet zooveel kwaads daaraan zijn. Zij zoude voor zeker compliment aan een trouwen bondgenoot kunnen doorgaan. Doch het gevaar is hierin gelegen, dat deze bill slechts de voorlooper van vele anderen zijn zal en het hierbij aangenomen beginsel tot een *precedent* gemaakt worden. Er zijn in dit land reeds leelijke dingen gedaan door hen, die met de despotieke magt sijmpathiseren. Maar wat zullen wij zien, wanneer het als eene geregelde zaak voor Brittannie zal beschouwd worden, om de bescherming der despoten tegen de vlugtelingen op zich te nemen? Ongemerkt zal ons land al minder en minder eene politieke schuilplaats zijn— ongemerkt zullen wij bevinden dat wij den tijran als het ware voorwerp van sijmpathie en den banneling als den misdadiger aanmerken.

Nu is het van het grootste belang dat dit land geen zijner oude wijzen van zien opoffere. Dit is een land, waarvan de constitutioneele vrijdom het staatkundige bloed des levens is. — In den huidigen staat der wereld zien wij *menige despotismen* bestaan, en daar wij met dezelve handelen moeten, moeten wij ze tot zekere mate erkennen; maar wij moeten ze nimmer erkennen *als despotismen* — nimmer hun gedrags-beginsel *als een regtvaardig* en wenschelijk beginsel aannemen. Zij moeten zich naar onze behoeften schikken en niet wij ons aan de hunne. Liever de vriendschap van Napoleon dan onze oude eer verloren.

Deze zijn de beschouwingen welke ons leiden ons leed te betuigen dat de wetgevende zitting met de Fransche bill is aangevangen. Wij wenschen — en zullen altoos gaarne zien — dat Napoleon regt verkrijge van onze wetten tegen lieden die hem met oneerlijke wapenen bestrijden, maar er was naar onze meening geen bijzonder maatregel ter zijner bescherming noodig en is het hierbij aangenomen beginsel, als slecht, af te keuren.

Dit onderwerp heeft eenen bijzonderen voorrang geëischt en verkregen, en zoo al voor de *bitterheid* waarmede het Fransche leger *bazuinde* apologie is gedaan, die verontschuldiging is met vrolijkheid, zoo niet met verachting aangenomen. Men begrijpt zeer goed, dat in Brittannie, juist *omdat* wij de Indische zaak om handen hebben, wij minder geneigd zijn onbeschaamdheid te verdragen, dan op eenigen anderen tijd.

Wij ontleenen aan de St. *Thomas Times* de rede, waarmede de zitting van den raad op Guadeloupe door den Gouverneur geopend is. Zij luidt als volgt:

«Mijne Heeren van den Algemeenen Raad

Ik acht mij gelukkig, de leden van den Algemeenen Raad, ten tweeden male rondom mij vergaderd te zien — gelukkig om te midden Uwer, die ik reeds ken en waardeer, de nieuwe leden op te merken, die geroepen zijn aan Uwe werkzaamheden deel te nemen. Het doet mij genoegen wederom in den Raad deze waarborgen van de ernstige en welbegrepen belangen des lands en van die loijale en verlichte medewerking te vinden; welke deze belangen vereischen. In dezen geest van eenstemmigheid en eendragt, Mijne Heeren, is het eerste tijdperk, dat zich kenmerkte door de verwisseling van een gedeelte van dezen Raad, ten einde gebragt.

Werpen wij nu een' blik op het verledene. Wanneer wij de beproevingen die wij ondervonden, de moeijelijkheden die wij overkomen en de pogingen die wij aangewend hebben, nagaan, dan vinden wij nog veel overig, dat ondernomen of daargesteld moet worden; wij zullen ook bij een onpartijdig onderzoek van dat verledene weltige redenen tot bemoediging en hoop vinden voor de toekomst die zich aan ons ontsluit. Heeft het jaar nu pas afgeloopen, tusschen Uwe beide gewone zittingen, al Uwe wenschen niet bevredigd, het heeft ook de vrees niet verwezenlijkt welke door atmosferische omstandigheden verwekt was. De hooge prijs der suiker heeft onverwachte tegemoetkoming geschonken en de oogst is niet verre beneden dien der vorige jaren gebleven. Dit zij nogtans geenszins de grens van onzen arbeid, van onze hope — gij wenscht, Mijne Heeren, wij allen wenschen denzelven verder uit te breiden en de te veld staande oogst is veelbelovend en opent ons eene baan, welke onze eigene pogingen vergrooten moeten.

Welke redenen van dankbaarheid! vooral nu, wanneer de Voorzienigheid overvloed op onze velden uitstortende ons het nieuwe voorregt schenkt dat een geessel welke zoo veel droefheid en rouwe in deze laatste jaren berokkend heeft, van onze Antilles verdreven worde!

«De immigratie — welker hulpbronnen vergroot zijn, door uw eigen verlicht doorzigt en de belangstelling van den Minister en den wensch des lands werpt hare nuttige aanvoeren in de rijen onzer arbeiders. Wij zullen haar tot de volle hoogte opvoeren, welke zoo gebiedend vereischt wordt voor de toekomstige welvaart en bloei van onzen landbouw. Doch, in deze arbeiders, die vrij en vrijwillig tot ons komen uit krachte van een vrij en vrijwillig aangegaan contract, aanschouwen wij meer dan de bloote instrumenten van arbeid en productie. Als Franschen en Christenen, zien wij in hen menschen, die door ons voorbeeld en onderrigt gevormd en door de heilzame tucht van den arbeid in de pligten en voordeelen onzer maatschappelijke orde ingewijd moeten worden.

De Directeur van het Binnenland, zal U, met het Budget van Inkomsten en Uitgaven hetwelk hij zal indienen, al de elementen van contrôle en verificatie onder oogen brengen. Het is noodeloos uwe ernstige aandacht op dit belangrijk onderwerp in te roepen. De ontvangsten zijn berekend naar de naauwkeurigste data welke zijn toegestaan — en ofschoon de uitgaven, met eene oordeelkundige economie zijn afgemeten en derzelver bedrag zelfs beneden uwe laatste stemming is, overtreffen ze evenwel de geraamde inkomsten. Aan U is het Mijne Heeren, dit te kort aan te vullen en het noodige evenwigt te herstellen. Mijne administratie zal U hare voorstellen hiertoe betrekkelijk, aanbieden.

Ik ben zoo als u bewust is, genoodzaakt geweest de uitgaven van het loopende jaar te verminderen, en het is vooral, bij de openbare werken en wegen dat deze vermindering heeft plaats gehad. Met ontoereikende hulpmiddelen blijft deze belangrijke dienst onvermijdelijk in eenen kwijnenden staat. Hierin zult gij Mijne Heeren een aandrang vinden, welke niet zonder belangrijk nadeel, zoo voor het toekomstige als tegenwoordige kan verschoven worden. Aan uwe wijsheid ligt het te bepalen welke de juiste grenzen zijn, opdat eene begrooting van uitgaven aan eene passende economie beantwoorde.

Mijne administratie zet met volharding de door mij van den aanvang af opgelegde taak die tot innig der belastingen — voort. Zij tracht door alle in haar bereik zijnde middelen eene gunstige en volkomene ontwikkeling van de financieele hulpbronnen des lands te bespoedigen.

»De Fransche Antillen hebben Mijne Heeren, het geluk eene groote voordeelige onderneming toe te juichen. De oprigting eener trans atlantische linie van stoomschepen streelt te gelijkertijd onze vaderlandsliefde en onze lang gekoesterde hoop. De bekrooning onzer wenschen zoude daarin bestaan wanneer deze Fransch land linie haar dépôt op Fransch land hadde en dat land in een onzer Antillen gekozen worde. Het Hoofd der kolonie voelt sich gelukkig het orgaan geweest te zijn tot mededeeling der meeningen die gij gevormd hebt, met opzigt tot Guadeloupe, welkers haven te Pointe-à-Pitre, in deze wateren ongeevenaard is — en bij het vervullen dier taak, heeft hij niet minder de overtuiging zijns oordeels dan de ingevingen zijns harten gevolgd. De daarstelling dezer linie, Mijne Heeren, welke ons naauwer vereenigen zal met ons groot en welbemind moederland, is het werk en de wil des Keizers. Het is een nieuw en kostbaar bewijs van eene verhevene zorg voor onze Antillen. Dat Guadeloupe dit met dankbaarheid erkenne. Leve de Keizer!"

De Noord-Amerikaansche expeditie naar Utah

In een der Engelsche bladen lezen wij het volgende.

Wij hebben tijdingen ontvangen, tot Dec. 11, betreffende de Amerikaansche troepen te Utah, die wat hunnen toestand en vooruitzigten betreft; alles behalve gunstig luiden. Het hoofdleger had het fort Bridger op 113 mijlen afstand van de Great Salt Lake City in bezit genomen, en bereidde zich om te midden der bergen eenen ruwen winter door te staan. De Mormonen hadden de oude gebouwen in brand gestoken, doch de soldaten hielden zich onledig, om met hamers, schoppen en bijlen het hun berokkende nadeel zoo goed mogelijk te verhelpen. De thermometer duidde toen reeds zeer koud weder aan, en het was zoo koud, dat het kwik op 16° beneden nul was gedaald. Door koude, honger en gebrek was het vee en het getal paarden zeer verminderd. Een der berigtgevers zegt dienaangaande: «Meermalen telde ik vijf, eens zeven paarden, ossen en muilezels, in een bestek van 100 ellen, door koude en gebrek aan voedsel omgekomen; wij hadden zulk een vreesselijk verlies, door diefstal, koude en honger veroorzaakt, dat wij sedert 7 Nov. dagelijks slechts 2 mijlen vooruit trekken konden."

Het leger herdacht met genoegen de vrolijke dagen, toen de Minister Marcij eene proef deed om de «bijzondere instellingen" van Utah omver te werpen, door een regiment van het oosten te midden der heiligen te doen aanrukken. Elk krijger bekwam toen spoedig eene gezellin; ja zelfs waren zij zoo gelukkig, dat Brigham Young van af de treden des altaars in den grooten tempel zijne anathema's tegen hen slingerde.

Bijna de gansche bevolking van Salt Lake Citij is onder de wapenen, geschaard op den weg tusschen Emigration Canon en Yellow Creek. Dit is juist buiten de stad, in het Zuid Oosten. De Mormonen hadden van af den bovensten lijn van de Echo Canon verschansingen opgeworpen tusschen dezelven grachten gegraven en de dammen bij de Weber rivier in dier voege geplaatst, om in staat te zijn den weg mijlen ver te kunnen onder water zetten. Dit is een bewijs van het voornemen der Heiligen om zich degelijk te verdedigen; en zij zullen niet vóór de lente door de expeditie der Vereenigde Staten worden lastig gevallen, wanneer deze, grooten toevoer van proviand en voertuigen over Mexico zal hebben ontvangen. Intusschen heeft de Burgerlijke Gouverneur van dat land een schat proclamatien uitgevaardigd, op dezelfde wijze als, vuurde men op eene oproerige menigte met los buskruid. Als chef van de schutterij van het land beveelt hij alle onder wapenen zijnde mannen uit een te gaan en naar hunne haardsteden terug te keeren; en zendt tevens aan Brighans Young eene verraderlijke proclamatie bij zekeren kapt. Taijlor, gevonden met den wensch om te mogen vernemen of dezelve waarheid bevat.

Een Amerikaansch Idée.

Een der leden van den N. A. Senaat Campbell verzocht onlangs verlof tot de voorstelling van eene algemeene resolutie waarbij de President gemagtigd wordt; door tusschenkomst van het Hoofd Departement, onderhandelingen aan te knoopen tot den aankoop van Canada, Nova Scotia en andere deelen van Britsch N. Amerika, benevens Cuba en omliggende eilanden, alsook de inlijving derzelve bij de Vereenigde Staten. In cas van aankoop, zouden geen derzelve in de Unie worden opgenomen, tenzij voorzien van genoegzame bevolking om een lid naar den Senaat te zenden, of wel eerst wanneer de bona fide ingezetenen in de gelegenheid zouden zijn over de constitutie te stemmen, zelve hunne huishoudelijke werkzaamheden te regelen, alleen onderworpen aan de constitutie van de Vereenigde Staten. De motie werd verworpen.

In *das Ausland* vindt men eene beschrijving van Nepaul en de Gurkhas. Daarin leest men onder anderen het volgende omtrent de tirannij van een der vorige Koningen van Nepaul.

In 1795 beklom Run Bahadur den troon, nadat het Rijk twintig jaren onder het regentschap van zijnen oom Bahadur Sah gestaan had. Spoedig moest de jonge Koning wegens zijne tirannij naar Benares vlugten. Later wist hij zich wel wederom van het bestuur meester te maken, doch hij toonde zich niet veel verbeterd. Hij wilde een Indische Bramenin tot vrouw nemen en daar hij er goedwillig geene kreeg, roofde hij er eene met geweld. Deze schonk hem drie kinderen, maar werd dadelijk hierop door de pokken aangetast. De Koning was buiten zich zelve, alle inlandsche geneesheeren, (hakims) worden ondervraagd en groote belooningen hun aangeboden, ingeval zij hare genezing konden bewerken. Dagelijks werden ook offers aan de goden gebragt. Te vergeefs; de toestand der Koningin werd steeds erger. Nu sprak men van beroemde mannen, die in Benares waren en die uitgenoodigd moesten worden om over te komen. Met groote beloften riep men ze; zij kwamen, maar ook hunne kunst was niet genoegzaam. De Koningin genas wel; maar toen zij haar vroeger zoo schoon gelaat in den spiegel zag, dien zij zich brengen liet, werd zij wanhopig over de misvorming die de pokken hadden veroorzaakt; zij nam vergif in. Op het berigt hiervan spoedde de Koning naar haar toe, en toen hij zijn geliefde Koningin als een lijk en daarbij zoo verschrikkelijk geschonden zag, werd hij woedend; hij liet de ongelukkige doctoren uit Benares als leugenaars en bedriegers streng geeselen en hun daarop in zijne tegenwoordigheid het regteroor en den neus afsnijden. Maar ook de goden moesten het boeten. Wat? Had hij hun niet 12000 geiten, verscheiden honderden ponden ingemaakte vruchten en 2000 gallons melk geofferd? Hij liet al zijne kanonnen scherp laden, voor het grootste heiligdom van het land te Pas Pat Nath vooren en ze tegen de beelden der goden rigten. Van schrik bevangen, weigerden eerst de soldaten te schieten; maar hij liet een paar van hen neêrhouwen, en nu waren binnen zes uren alle afgodsbeelden met hunne tempels in stukken geschoten. De Koning zwoer, dat geen der goden weder eenen tempel zoude hebben, vóór dat hem de gestorvene Koningin was teruggegeven. Maar zijne dwingelandij liet hem deze daad niet lang overleven. Eene zamenzwering borst tegen hem uit en in 1805 werd hij in de volle raadsvergadering door zijnen halven broeder omgebragt.

INGEZONDEN.

Paramaribo, den 16 Maart 1858.

Aan den Heer Redacteur van het Surinaamsch Weekblad.

Mijnheer!

Met genoegen lazen wij in UEd. geacht *Weekblad* van Zondag ll. de toezegging van den ouden Heer FURET, van ons spoedig in het bezit te zullen zien gesteld van een gelitographeerd Portret van wijlen den onvergetelijken Mr. H. C. FOCKE.

Velen en vooral allen die met dien braven talentvollen menschenvriend, het genoegen hadden, bekend te zijn, zullen daaraan deelnemen, en zien wij al met verlangen het voor ZEd. op te rigten Monument te gemoet, wie zal ZEd. afbeeldsel niet gaarne aan zijnen wand zien prijken.

Zijt zoo goed en zeg den ouden Heer FURET, bij voorraad voor zijne goede intentie onzen welmeenenden dank.

UEd. Dw. Dienaar,

T.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

XXVIII.

DE WAARHEID

op reis binnen de Kolonie *Suriname.*

(*Vervolg van No. 11.*)

Ik had mijne oogen met bezadigdheid en ernst rondgeslagen en ontdekte in bijna alle zaken en bewegingen eene zonderlingheid, waaraan ik geene benaming durfde geven. Oppervlakkige beschouwers, die in dit gewest wonen, — zullen misschien geene andere opmerkingen maken dan *die* door vreemde verschijnselen dadelijk in het denkbeeld en het geheugen in zonderlingen tooi gedoscht terugspringen, en welligt meer verbazing doen blijken over het trekken van eene menigte *papegaaijen* die in ordelijken vorm dagelijks heen en weder vliegen, om voedsel te zoeken, dan over de *verwrongene* en *ontzenuwde* beweging van den bestaanden maatschappelijken toestand alhier. Elk *land* heeft zijn eigenaardig karakter; elk volk zijne bijzondere gewoonte en zeden, maar *Suriname* als bewoonde wereldplek en hare op- en ingezetenen als bewoners, vertoonen iets *zoo* zonderlings in zich, dat ik mij haast met BULWER verpligt gevoel, boven het hoofdstuk hunner geschiedenis de woorden van den *Graaf* DE GABALIS te plaatsen: *„Ik kan er hoofd noch vorm aan geven."*

Wij zullen in geene diepzinnige beschouwingen treden om er de dadelijke grondredenen van op te sporen, noch de verwarrende strikken die gruwelijk, en schijnbaar *moedwillig* om te verderven, door elkander geweld zijn, tot vervelens toe, draadje voor draadje te ontwarren, want *waar* zouden wij moeten aanvangen en *waar* eindigen....? Echter willen wij ook niet, gelijk een ALEXANDER woest en onbezuisd den knoop doorhakken, en daardoor toonen tevreden te zijn met den *slagboom* te vernielen zonder de reden van zijn ontstaan te kennen, neen, veel liever willen wij als met eene *tooverlantaarn* alle de beeldjes zoo *raar* mogelijk op hunne hoofden achter het *glas* brengen, opdat zij *duidelijk* — *regt* en *kleurig* op het heldere *muurzel* van 's menschen geest *herkennend*, worden teruggekaast.

* * * * * * * *

Suriname — schoon land! — Heerlijke bruid! die bij het klotsen van 's werelds zeebaar u als eene tweede APHRODITE in uwe moeder terugspiegelt! Lief en uitlokkend wiegelen de plantenschatten waarmede gij versierd zijt, in het verkwikkend zeewindje — en de luwte van den *pasaatwind*, kust uwen boezem, of verbergt zich van spelen moê, in de geheimzinnige schaduw uwer maagdelijke bosschen. — Heerlijk schoon plekje der wereld, dat zoo uitlokkend den zwerveling tot zich wenkt—wier breede rivier armen met geheimzinnigen loop voortkronkelen en die gelijk schoon gevlekte slangen telkens voor het naspeurende oog wegschuivelen, om verrassend van tusschen eeuwen oud groen nog schooner in bogten en kronkelingen voor het oog terug te schieten.

Wie heeft u voor het eerst gezien, en riep niet uit: „Gij zijt schoon! boven vele tropische gewesten zijt gij schoon!" — Wie; die lang in uwe heerlijke dreven vertoefde, en zich niet in de ellendige beroeringen van lusteloosheid en verdervende valsche grootheidswaan verwarde, maar den moed had te *beschouwen*, te *onderzoeken* en te *ontleden* was niet verrukt over uwe schatten en middelen om geluk en overvloed te verspreiden en erkende in u niet eene schoone rijke *bruid* voor *Nederland!* — Maar leerde men in uw midden de school der levenswijsheid bestuderen, droevige gedachten, voortgesproten uit de zorgen en angst voor uw lot, overweegden alle zoete denkbeelden der verrukking. Arme *geschondene!* ellendige *verdrukte!* rampzalige *verdeelde!* — Ongelukkige! gij staat daar, ten prijs van *eenige* die ten koste van uw zekeren ondergang — *indien wijsheid en magt niet tusschen beiden treden* — zich zelven willen verheffen; — *zij zijn het* die u vroeger eene beminde maagd, welke haar schoon en haar gunst ten offer bragt, en die u zocht, gelukkig maakte, ten onder zullen brengen. — Waarom gaaft gij uwe gunsten met zooveel zorgeloosheid, met zooveel gemakkelijkheid weg? Ach! wie ziet het niet, hoe men uwe *waarde* tracht te verkleinen, uwe *belangrijkheid* telkens bezoedelt en gij in het oog van *Nederland* een bijna onverschillige zaak geworden zijt. — Ziedaar het loon voor de vele diensten aan het Vaderland bewezen en die gij hem nog bewijst, — als een verstooten kind heeft men u als van het Vaderland afgescheurd en men herinnerd zich uwer alleen om uwe nog laatste overgeblevene schatten aan eenige die door belangzucht gedreven worden; prijs te geven — daarna zult gij aan uw lot worden overgelaten, — gij zult verkwijnen, — tot uwen vroegeren verwilderden natuurstaat terug keeren en misschien voor eeuwig, voor de beschaving der wereld verloren gaan.

Wat, — vroeg ik mij zelven af, toen ik uwe heerlijke landstreken, wouden, rivieren en kreken doorreisd had, kan er van u *Suriname* niets worden? — Welke onuitputtelijke rijkdommen draagt gij in uwen schoot — welk een heerlijk klimaat rust over uwe vlakte — hoe balsemend is de *atmospheer*, die alleen verpest wordt door gebrek aan menschelijken arbeid, want, laat *deze* eenmaal, de oerwouden door den nijveren bijlslag hebben doen verdrijven en tot vlakten vervormd hebben, de moerassen en kanalen hebben afgeleid en daardoor de zeewindjes vrijheid gegeven om te spelen met de bloeijende ranken der door menschen handen geplante boschjes, om luwte en schaduw aan de menigte verrezene pachthoeven te schenken en het heerlijkste en gezondste klimaat zal uw deel zijn. — Welaan dan schoone wereldplek! laat ik u beschouwende, beschrijven — laat ik u zelven *Suriname!* den spiegel voorhouden, waarin gij uwe schoonheden bewonderen, maar ook uwe vele en groote *feilen* erkennen kunt — te meer en te geruster durf ik dit doen, nu ik weet, dat mijn *vriend* welhaast aan *Nederland* uwe geheele *beweegkracht*, *geschiedenis* en *toestand* zal blootleggen niet met het *doel* om zoo als vele lage en zelfbelang beoogende onwaardigen, met valsche onhoudbare plannen het *Vaderland* te verschalken, waardoor het altijd en altijd door teleurstelling al onverschilliger en afkeeriger van u wordt en de kankerende wond die u bederft al ongeneeselijker doet invreten — neen, *opregt, onverschrokken* in het belang van *Suriname*, ook vooral in *dat* van *Nederland*, om de waarde van de ongekende parel, die zij in u bezit, uit de diepte der onbekendheid op te diepen.

Voor ik echter met mijne beschouwingen voort ga die vooral op de *plantaadjes*, op de *rivieren* in de *wouden* en *diepere* liggingen aanvangen, voel ik mij gedrongen mij van eenen pligt te kwijten, waardoor de hoofd-karaktertrekken van *Surinames* bevolking helder aan den dag zullen worden gebragt.

Hoe onaangenaam zoude zich een reiziger bevinden, die in een land rond trok, dat voornamelijk uit ondoordringbaar bosch en overal slingerende rivieren en kreken bestond en waar geen enkele herberg of logement te vinden was. — Een land *zoo* groot dat ruim *tien millioenen* menschen er niet alleen ruimschoots plaats en onderhoud kunnen vinden maar er grooten overvloed besparen zoude als het ontgind en door den arbeid werd vruchtbaar gemaakt. — In zulk eene groote ruimte zoude de reiziger geheel op zich zelven staande, zich verlaten gevoelen en op geheel eigen krachten moetende steunen tot elke reis — de *Kolonie* dieper in, worden afgeschrikt, want de zorgen en beslommeringen voor den gang zijner reis, zoude hem overstelpen en met schrik voor de eerste poging terug doen deinzen. — In zulk een toestand is de Kolonie *Suriname*. Vergrootend wordt de moeijelijkheid is de reiziger *Europeër*, en heeft hij zich aan de kleine geriefelijkheden der mode en aan de beschaafde levenswijze gewend, hij is *zoo* slaaf geworden van de *duizend en één* kleine hulpmiddelen voor *waken*, *slapen* en *luijeren*, dat het een belagchelijke droom zoude schijnen wanneer het denkbeeld bij hem opwelde in *Suriname* te willen *reizen;* geen *winkels*, geen *herbergen* noch *logementen* door het geheele land! — Laat ons in onze gedachten dien toestand verplaatsen in *Europa* voor vijftig jaren geleden. In welken angst zoude onze grootmoeders zijn geweest, wanneer zij *en familie* zoo op reis hadden moeten gaan. — Hoeveel zolderschuiten met goed hadden voor elke pleisterplaats vooruit gezonden moeten worden, hoeveel *proviand* in papieren gewikkeld en in trommeltjes gepakt zoude hunne gemoederen bezwaard hebben, — en laat ons nu eens de hoeveelheid reizigers gelijk stellen *ginds*, met het kleinste getal *hier*, dat op meest elke reis vereenigd is: 2 *hoofdreizigers*, 2 *lijfsbedienden*, 6 *roeijers* en 1 *stuurman*, te zamen *elf* personen, die moeten *eten*, *drinken*, *versnaperingen* hebben en *slapen*, van deze *elf* menschen zijn er gewoonlijk 9 die tot den gedwongen werkstand behooren, en *die hoogst* beklagelijke klasse uitmaken, waaromtrent *velen* in *Europa* geschreeuw hebben, maar waarvoor geen *enkele* de helft van zijn *traktement*, ja niet eens een *tiende* heeft afgezonderd, om hun *aldaar* over te nemen en ze aan hunne dochters — die toch ook maar niet anders als zusters van hun zijn, uit te huwelijken, zouden die grootmoeders en grootvaders niet „wee!" en „ach!" hebben gehuild bij zulke reizen, en zouden zij niet liever *altijd* in het hoekje van den haard zijn blijven zitten. *Zij* met kousen breijen en *hij* met de *Haarlemmer* uit het hoofd te leeren, dan op reis te gaan. En de Kolonie *Suriname* is toch in den toestand hierboven beschreven, en men reist er *toch*, ja, *veel!*

Men voere niet aan dat wij alhier minder gemakkelijk zijn, of ons beter als wezentlijke reizigers weten te behelpen, o neen! wij leven hier vrij wat beter (*neen dat niet!*) vrij wat *Epicuristischer* dan menig *Europeaan* die *veel* geld heeft. Ja er zijn hier genoeg arme drommels, die een *millionair* van geboorte, al was hij ook het peete-kind van LUCULLUS in een *ontwerp* van *goed* te leven, zoude beschamen. Deze *geest* is *in* al wat *vrij* heet krachtig doorgedrongen en de *slaaf* (het spijt mij dat ik het de heeren *huilebalken*, *philantropen*, die mogelijk uit zuivere menschenliefde hunne jagthonden op *kaženbrood* en *runderen* afval trakteren, maar vergeten dat er nog steeds arme weduwen met zes kinderen onder hen in keldertjes wonen, waar weinig licht en veel water heerscht, waar weinig brood en veel honger komt en die de naam *vleesch* alleen kennen als een natuurlijk bestanddeel dat om hun *beenen* diende te zitten, maar er *niet* om zit en als voedsel een handelsprodukt *is* dat in *Engeland* wordt opgekocht, maar voor *hen* slechts bij slagters achter glazen ten toon ligt, om de waarheid van TANTALUS fabel te verklaren) moet mededeelen dat *die* geest ook bij den *slaaf* is doorgedrongen en dat hem meer genot wordt geschonken in een jaar dan duizenden burger ambachtslieden in *Europa* gedurende hun geheelen levensloop. — Hieruit is nu op te maken dat het reizen alhier, veel moeijelijkheden oplevert, ja! oppervlakkig beschouwd, eene ondoenlijke zaak is. — En toch reist men alhier veel.

Ja, men reist hier veel, maar hoe reist men hier? geheel afhankelijk van *Burgervriendschap*, al kwam de *Koning* der *Nederlanden* hier, *hij* zoude zich tot de enge beweging moeten inkrimpen (wilde *hij* op zich zelven zijn) *kleiner* dan de ruimte van *één* der *graven* zijner voorvaderen. — *Hij* zoude al ware hij Koning der Koningen, genoodzaakt zijn de gastvrijheid der bevolking, die *hem* lief heeft, aan te nemen, want met geld brengt men wel elke beweging in *Europa* in werking, maar *hier* heerscht een *vrijheidsgeest* die de slaaf beter *kent* en beter *geniet* dan menig zich *vrij* noemend man in *Europa* en die door geen geld is af te koopen.

Gastvrijheid is dus het middel wat het reizen in dit land mogelijk maakt, en deze *burgerdeugd* wordt alhier in zulk een volmaakten geest uitgeoefend, (ik spreek hier voornamelijk van de plantaadje-bewoners) dat men haar eenig en voorbeeldeloos mag noemen. Wij zullen op onze reis door dit gewest meer dan eens op dit punt terug komen en in duidelijker beschouwing doen zien, hoe *groot* en *belangeloos* dit denkbeeld in elks hart gegrift staat.

Het woord *Gastvrijheid* (men gebruikt het algemeen uit gebrek van een doelmatiger) is in vele talen te *arm*, te *bekrompen*, te *miserabel* uitgedrukt, en voor *hier* geheel ongeschikt geworden. *Gastvrijheid* toch drukt meer op de geheele vrije beweging eens *gast* en men zegt van een *land*, *stad* of *dorp* waar *overvloed* en *gemakkelijkheid* heerscht: „dat is een gastvrij plekje." — Nog beter bewijs vinden wij voor de bekrompenheid der uitdrukking, beschouwt men *die* uitdrukking verwant of ontsproten aan andere talen en kiest men het *Fransche* en *Engelsche Hospitalité* en *Hospitality* geboren uit verpleging van zieken en gewonden, waaruit later de *Hospitaal-ridders* ontstonden, die naast andere pligten ook al wat zij *bezaten* ten offer der menschlievende moesten brengen en het *eerst* zoodanige verplegingsgestichten vormden, nemen wij nu nog het Hollandsche woord *Gast* als ontsproten van *Geaast* een *brooddienaar*, een *arbeider* in dienst die met voed; zoo als „*Timmermansgast, Metselaarsgast*" dan vervalt het *schoone* en *edele* in de naamsuitdrukking bijna geheel weg en is volstrekt voor de volmaakte *Gastvrijheid* in *Suriname* onbruikbaar. De *Arabieren* en andere *Oosterlingen* hebben voorzeker een ander en beter woord voor deze deugd gekozen, omdat zij werkelijk *Gastvrij* waren op eene wijze geheel *vreemd* aan het tegenwoordige beschaafde *Europa*. — In het *Hoogduitsch* vonden wij eene betere echter nog onvoldoende benaming; naast *Gastfreiheit* staat *Gastfreundschaft* en hoe lief dat woord ook klinkt, zoo drukt het alleen een gulle ontvangst van *vrienden* en *kennissen* uit. En *hier* wordt de *geheel* vreemden even zoo ontvangen, als of hij reeds jaren lang *vriend* geweest was, het bekrompen Hollandsche woord *Gastvrijheid* is dus onbruikbaar, en wij laten voor een beter woord deze ruimte over (   ), terwijl wij tot dat deze benaming is openbaar geworden, met het woord: *Gulhartigheid* ons zullen behelpen.

En nu onze reize aangevangen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 19n. dezer, de Eng. schoener *Excelsior*, kapt. Clommel.

Idem, de Eng. schoener *Forth*, kapt. Mercurius. Beiden van Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Theodora Josina*, kapt. Tjakkes adres bij J. H. Zaal. Sluit medio April e. k.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Janna Adrianna*, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Eng. schoener *Excelsior*: de Heer Macnale.

Met de Eng. schoener *Forth*: de Heeren J. R. Christie, W. J. Christie en W. Jacobs Mejufvrouwen N. Erskine en J. S. J. Dorfort.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 15den dezer, van plant. *Toledo*, 17 vaten a 10,30 cents.

Kakao. Den 20sten, van Plant. *Caledonia*, p. m. 9000 pond en van Plant. *Concordia*, p. m. 10,000 dito a 33,02 cents.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. F. Favereij.

Donderdag, den 18n. Maart 1858.

Het Huis en Erf, in de *Groote Dwarsstraat*, La. E Nr. 181, met het daaraan grenzend Erf aan de *Drambrandersgracht*, La. E No. 177 aangekomen hebbende den Boedel J. J. de Gentillez. *f* 2,540. — G. H. L. Bakker qq.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. C. Gomperts.

Vrijdag, den 19n. Maart 1858.

De Grond *Bijgeval*, gelegen in *Saramacca*. — *f* 16. — G. P. Emanuels.

Het Erf No. 3, over de *Fiottebrug*. — *f* 90. — C. Wildeboer. — Beiden aangekomen hebbende den boedel S. J. Roodvos.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 14n. tot den 20n. Maart 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 16den, Affie Ark, 68 jaren.

Den 17den, Hendrik Lugard, 34 jaren.

Idem, (Indiaan) Sampie Stuger, 40 jaren n. g.

Idem, Cornelia Francina Frederica van der Goes, 24 jaren.

Den 18den, Johanna Sambeek, 59 jaren n. g.

Den 19den, Henrietta Frederika, dochter van wijlen Charles Anthonie Roman en van Louisa Carter, 9 jaren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Koninklijk Besluit dd. 7 Februarij ll. No 1, is de Adjudant van den Koning in buitengewone dienst, Generaal Majoor Titulair van het leger in *Nederlandsch Indie* C. P. Schimpf, Gouverneur der kolonie *Suriname*, benoemd tot Generaal Majoor van dat leger.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 15n. Maart 1858.

Van het slavenkind *Marius*, geboren in 1854, zoon van *Julia*, toebehoorende aan den boedel G. C. B. Weissenbruch.

Den 19den.

Van de slavin, *Mary*, 2, geboren in 1810, dochter van *Eliza*, toebehoorende aan Plant. *Sarah*, (district *Coronie*.)

Ten gevolge van het daartoe door Sibylle Hesges gedaan verzoek, zijn Brieven van Manumissie verleend geworden aan den slaaf *Dirks*, geboren in 1825, zoon van *Sybelle*, toebehoord hebbende aan de Gouvernements Plantage *Catharina Sophia*:

Zullende gemelde gemanumitteerde voortaan de namen voeren van:

Nicodemus Dirks Hesges.

Post-Kantoor.

De op *HEDEN* den 21sten dezer, per de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. *J. F. Meijer*, naar *Coronie*, *Nickerie* en *Demerary* te verzenden Brievenpakketten zullen des morgens ten 10 ure worden gesloten.

Transport.

Den 15den Maart 1858. J. J. W. Bruijn van Rozenburg aan C. C. Flu, van het Huis en Erf aan den *Grooten Rijweg* van *Combé*, 1e buitenwijk No. 11, O. W. La A No. 10.

Paramaribo, den 17 *Maart* 1858.

SCHUTTERIJ VAN *PARAMARIBO*.

Het Aanslag-Register der Contributie schuldigen over dit jaar, in gereedheid zijnde, zoo worden belanghebbenden geinformeerd, dat hetzelve van heden af tot en met den 26sten dezer maand, ten kantore van den Kwartiermeester ter inzage is liggende.

Paramaribo, den 18 *Maart* 1858.

ADVERTENTIËN.

☞ GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, WOENSDAG den 24 Maart e. k. des avonds *half zeven* ure.

SEQUESTERS

der onderstaande plantaadjen, bieden bij inschrijving, het hoogste bod goedgekeurd wordende, te koop aan, TEGEN KONTANTE BETALING:

Van *Kroonenburg*,

19 vaten SUIKER,

Van *Bentshope*,

18 DITO DITO,

Van *Lodewijksburg*,

14 DITO DITO,

om voor rekening en risico van den kooper binnen *acht* dagen van plantage af te halen.

Zullende de inschrijvings biljetten ter Griffie van het Geregtshof tot MAANDAG den 22 dezer des morgens ten 9 ure worden aangenomen.

Paramaribo, den 20 *Maart* 1858.

(3805)

Nieuwe AARD-APPELEN.

Verkrijgbaar bij

GEBRS. VAN PRAAG.

(4286)

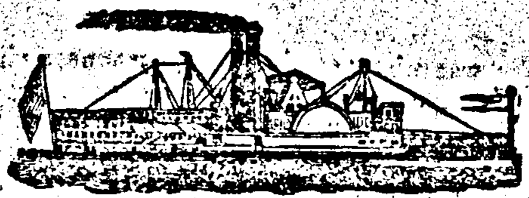
Verandering van woonplaats.

De *WINKEL* van

P. J. BOAS,

is thans gevestigd in het Huis aan de *Watermolen straat*, laatst bewoond door den WelEd. Heer H. SAWYER.

(4287)

RIVIER-STOOMVAART DIENST.

De ondergeteekende maken het publiek opmerkzaam op de *routes* van de Rivier-Stoomboot *ELIZA* die vermeerderd zijn met de reizen naar en van Post *Sommelsdijk*.

De reizen van de "*ELIZA*" Kapt. W. C. DEKKER, van den 3n. tot den 29n. APRIL 1858, zijn bepaald als volgt:

Van *Paramaribo* naar Post *Sommelsdijk*,	Van Post *Sommelsdijk* naar *Paramaribo*,
den 3 des morgens 8 uur.	den 3 des namiddags 1½ uur.
" 12 " " 8 "	" 12 " " 1½ "
" 18 " " 8 "	" 18 " " 1½ "
" 26 " " 8 "	" 26 " " 1½ "
" 28 " " 8 "	" 28 " " 1½ "
Van *Paramaribo* naar Pl. *Munnickendam*,	Van Pl. *Munnickendam* naar *Paramaribo*,
den 5 des morgens 8 uur.	den 6 des morgens 7 uur.
" 13 " " 8 "	" 14 " " 7 "
" 20 " " 8 "	" 21 " " 7 "
Van *Paramaribo* naar Pl. *Rac à Rac*,	Van Pl. *Rac à Rac* naar *Paramaribo*,
den 7 des morgens 8 uur.	den 7 des namiddags 1 uur.
" 11 " " 8 "	" 11 " " 1 "
" 15 " " 8 "	" 15 " " 1 "
" 22 " " 8 "	" 22 " " 1 "
" 27 " " 8 "	" 27 " " 1 "
" 29 " " 8 "	" 29 " " 1 "
Van *Paramaribo* naar Pl. *Canawappibo*,	Van Pl. *Canawappibo* naar *Paramaribo*,
den 9 des morgens 8 uur.	den 10 des morgens 7 uur.
" 16 " " 8 "	" 17 " " 7 "
" 23 " " 8 "	" 24 " " 7 "

De vroegere bepaling van *heen* en *terug* Billetten, vervalt van *heden* af; moetende alzoo Passagiers, de *volle Passagegelden* betalen.

Paramaribo, den 20 *Maart* 1858.

H. LYON & Co.

Administrateuren

der plantagien *Alsimo* en *Maasstroom*, zullen aan de minst inschrijvende aanbesteden, de levering van:

Diverse *Slaven Uitdeelings Goederen*,

volgens specifieke lijsten en op de voorwaarden ter lezing liggende ten kantore van B. C. VAN DEN ENDE alwaar de inschrijvings-billetten vergezeld van de monsters der Artikelen zullen worden aangenomen tot WOENSDAG den 24n. Maart e. k. (4288)

Paramaribo, den 20 *Maart* 1858.

M. DE SENNA

EERSTE WIGCHELAAR en CHEMIST, zal de eer hebben op aanstaanden *Dingsdag* den 23, *Donderdag* den 25 en *Zaturdag* den 27 Maart 1858, in de Zaal boven de Waag ingevolge PROGRAMMA zijne

Voorstellingen,

Continueren.

AANVANG *precies* ten *acht* ure. ENTRÉE BILLETTEN zijn verkrijgbaar in het *Surinaamsch Koffijhuis* en in het Waaggebouw à *f* 2. Kinderen beneden de 12 jaren betalen *halve prijs*. ZITPLAATSEN zijn te bespreken. 4289.

Gomelastieke Schoenen

à *f* 3 het paar.

Verkrijgbaar bij

H. LYON & Co.

(4290)

Op DINGSDAG den 23sten dezer des namiddags 4 ure continuatie van VENDU van *Winkelgoederen*, *Glaswerk* en *Meubelen*, waarbij eene *welluidende* en *toonhoudende*

Piano-Forte,

van de beste constructie voor dit klimaat, welke alleen één dag vóór en op den Vendudag te bezigtigen zullen zijn.

J. J. ALETRINO qq.

(4291)

☞ **Gunstig aanbod:**

Op billijke voorwaarden is te huur: eene *nette* en *luchtige Benedenwoning* in het midden der stad, met REGENBAK, GOEDE PUT, MAGAZIJN en verdere *geriefelijkheden*. Des verkiezende kan men ook conditioneren voor eenige MEUBELEN, Vijf à Zes NEGERHUIZEN en eenen ruimen MOESTUIN.

Te bevragen ter dezer Drukkerij.

[4292]

Kapt. J. B. WIJGERS voerende het Nederlandsch schip *Johannis Hermanus*, biedt dien bodem ter inlading aan van KOFFIJ, KAKAO, KATOEN en HOUT. (4293)

Extra Boter,

Te bekomen bij

Joel Salomons.

Woonplaats: *Waterkant*, naast den Heer J. J. BENNERNAGEL. (4294)

D. BAËZA

alhier geretourneerd zijnde uit *Noord-Amerika*, heeft per het schip *Glen* in commissie aangebragt eene

geassorteerde lading,

die hij tegen zeer *billijke prijzen* voor CONTANT of in ruiling van KOLONIALE PRODUCTEN aan HH. Administrateuren en Eigenaren van Plantagien en de overige Ingezetenen aanbiedt, t. w.

Bakkeljaauw, *Haring*, *Makreel*, *Blom*, *Tabak*,

W. P. PLANKEN, Prime en Mess SPEK in ½ en ¼ vaten, ½, ¼ en ⅛ vaten extra Family VLEESCH, Chicago Mess dito, HAMMEN, REUZEL, Smeerkaarsen, Todo-axen, Tobbetjes No. 1 ZALM en MAKREEL, Ponds blikjes Versche ZALM, MAKREEL en OESTERS, Gemarineerde ZALM in blik, enz., enz. [4295]

Nieuw uitgepakt!

LINTEN, Witte en Zwarte Zijden BLONDEN, een assortiment KANTEN bij het stuk en per el, Tusschenzetsels, Gebord. STROOKJES, etc. etc.

Opgemaakte Zijden en *Stroohoeden* voor Dames, Onopgemaakte dito, FLAMBARDS, *Mantilles* in Zijde, Tule en Neteldoek. *Robes Barège* Uni à Volants en *Quadrille* in differente kleuren.

GROOTE SPIEGELS met Vergulde en Bruine Lijsten.

Ronde Kinder Kammen en Dames Kuif dito.

Nog voorradig:

ROODEWIJN in oxhoofden, kisten en bij het dozijn, CHERRY CORDIAL, Brandewijn, Likeur, Rhijnwijn, Champagne, Genever, Zoetolie, Patent en Lijnolie in pullen, *DAKLEIJEN*, Steenen, Kalk en Cement.

SANDTMANN & Co.

(4296)

Allen tegenstand overwonnen:

De Pillen van Holloway.

Dit moest twintig jaren geleden nog verrigt worden, toen de pillen en zalf van Holloway publiek verkrijgbaar gesteld werden; en dit is ook door dezen grooten geneeskundigen hervormer gedaan. Het aantal lijders die dezen algemeenen weldoener met de innigste dankbaarheid gedenken is zeer verbazend; men heeft berekend dat hij door zijne wonderdadige medicijnen meer levens gered heeft, dan zelfs Napoleon door zijne verwoestingen in Europa heeft doen wegmaaijen. — Men zegt dat de tegenwoordige keizer van Rusland de opmerking gemaakt heeft, dat zijn vader nog menig jaar zoude hebben kunnen leven, wanneer hij de Holloway's pillen gebruikt had.

Deze *PILLEN* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [4297]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.